

**Ε.Ν.Ο.Κ. και Ν.Ο.Ε.
Η αδελφοποίηση δύο
μεγάλων και ιστορικών
Ναυτικών Ομίλων**

Ιδρύθηκαν περίπου την ίδια εποχή, με λίγα μόνο χρόνια διαφορά. Ο Ελληνικός Ναυτικός Όμιλος του Καΐρου και ο Ναυτικός Όμιλος της Ελλάδας γεννήθηκαν μέσα από την ίδια μήτρα ενός Ελληνισμού οικουμενικού, και έφεραν στο φως το απαράμιλλο πάθος και την αγάπη των ιδρυτών τους για τον ναυταθλητισμό, αλλά και τις παραδόσεις της πατρίδας μας. Πέραν όμως από τις πάμπολλες και σημαντικές διακρίσεις των αθλητών τους και τις συμμετοχές τους σε μεγάλες και παγκόσμιες διοργανώσεις, η κοινή τους μοίρα και η πορεία τους στον χρόνο έθεσε τους δύο αυτούς ιστορικούς

(συνέχεια στη 2η σελίδα)

**«Ο Ελληνικός Προσκοπισμός
στις όχθες του Νείλου».
Παρουσίαση ενός σημαντικού
Ιστορικού Λευκώματος**

Το Σάββατο 20 Απριλίου στις έξι το απόγευμα, οι Πρόσκοποι του Καΐρου μας προσκαλούν στον φυσικό τους χώρο, στο Προσκοπείο, στην παρουσίαση ενός σημαντικού ιστορικού Λευκώματος που θα ξεδιπλώσει μέσα από τις λαμπερές του σελίδες την ιστορία των Καϊρινών μας Προσκόπων.
«Ο Ελληνικός Προσκοπισμός στις όχθες του Νείλου»
Μια διαδρομή που ενώ αριθμεί 110 συναπτά έτη αδιάλειπτης παρουσίας και προσφοράς δεν έχει χάσει ούτε

(συνέχεια στη 2η σελίδα)

Η Πρεσβεία της Ελλάδος στην Αίγυπτο στο πλαίσιο του εορτασμού της Εθνικής μας επετείου της 25 Μαρτίου 1821 έχει προγραμματίσει δύο εκδηλώσεις και προσκαλεί όλη την Παροικία και τους παρεπιδημούντες συμπατριώτες μας να γιορτάσουμε μαζί.
Σε συνεργασία με την Όπερα του Καΐρου και τον Τομέα Διεθνών Πολιτιστικών Σχέσεων του Υπουργείου Πολιτισμού της Αιγύπτου, διοργανώνει την μουσική παράσταση **«Τα Ρεμπέτικα στο Κάιρο»** την Δευτέρα 15 Απριλίου στις 19:00 στο Θέατρο ΕΛΓΚομμοχούρια Ελευθέριου Κονού από ώρα 17:30.
Την Τρίτη 16 Απριλίου από 18:30 έως 20:30 ο Πρέσβης κ. Νικόλαος Παπαγεωργίου θα παραθέσει δεξίωση στο Προσκοπείο.

Η Ελληνική Κοινότητα του Καΐρου και η Φιλόπτωχος Αδελφότητα Ελληνίδων Κυριών τίμησαν τους Ευεργέτες τους

Την Κυριακή 31 Μαρτίου, την δεύτερη Κυριακή των Νηστειών, στον Ιερό Κοινοτικό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης έλαβε χώρα ένα πολύ σημαντικό γεγονός της Καϊρινής μας Παροικίας. Η Ελληνική Κοινότητα και η Φιλόπτωχος Αδελφότητα των Ελληνίδων Κυριών του Καΐρου τέλεσαν από κοινού, όπως ορίζουν τα Καταστατικά τους, το ετήσιο μνημόσυνο για την ανάπαυση των ψυχών των Μεγάλων Ευεργετών, των Ευεργετών, των Μεγάλων Δωρητών,

των Δωρητών, όλων των Συνδρομητών καθώς και όλων των Κοινοτικών Επιτρόπων της Κοινότητας και των Αιγυπτιακών Κοινοτήτων που συγχωνεύτηκαν με το Κάιρο στο διάβα του μακράιων ιστορικού τους χρόνου. Ήταν μια στιγμή χαράς για όλους η σημερινή στον Άγιο Κωνσταντίνο. Και αυτό γιατί μέσα από το μυσταγωγικό τελετουργικό στο οποίο προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μέμφιδος και Πατριαρχικός Επίτροπος Καΐρου Νικόδημος με τον Πανοσιολογιώτατο

Αρχιμανδρίτη Ιωακείμ και ακούγοντας την μελίσση ψαλμωδία του Πρωτοψάλτη μας κ. Αλέξανδρου Ρηγάκη, νιώσαμε την ενεργή και άρρηκτη αυτή σύνδεση με το παρελθόν, με τους ανθρώπους που υπήρξαν πριν από εμάς και δημιούργησαν για εμάς όλα αυτά που μας περιβάλλουν. Χτίσανε και οικοδομήσανε πάνω στα θεμέλια, ενός αδάμαστου πνεύματος έντονου Κοινοτισμού, μετουσιώνοντας το «εγώ» στο «εμείς». Φυτέψανε τον σπόρο ενός καρποφόρου δέντρου που πολλοί από αυτούς ξέρανε με

σιγουριά ότι δεν θα προλάβουν να ξεκουραστούν στην σκιά του. Δώσανε το δικό τους παρόν σε μια Κοινότητα που αναπτυσσόταν και μέσα από αυτήν την συνεχή διεύρυνση η κάθε προσφορά τους λειτουργούσε πολλαπλασιαστικά και εκθετικά, ενώ η χαρά που λάμβαναν τους έδινε το φλογερό κίνητρο να οικοδομούν αδιακόπως.

Το συγκεκριμένο όμως μνημόσυνο έχει μια ακόμα ιδιαιτερότητα να καταδείξει που θεωρούμε ότι

(συνέχεια στην 3η σελίδα)

**Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας
Θεόδωρος στην Γ' στάση των
Χαιρετισμών στην Παναγία
της Ηλιούπολης**

Κατάμεστος ο Ελληνορθόδοξος Ιερός Ναός της Παναγίας στην Ηλιούπολη την Παρασκευή 5 Απριλίου από το μέγα πλήθος των πιστών που συνέρρευσε αθρόα για να βιώσει την καθηλωτική μυθοδία της τρίτης στάσης των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο. Ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής Θεόδωρος Β' έδωσε για ακόμα μια φορά τον μυσταγωγικό τόνο χοροστατώντας της Ιερής Ακολουθίας. Στο πλευρό του είχε τον οικείο Ποιμενάρχη Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μέμφιδος και Πατριαρχικό Επίτροπο Καΐρου Νικόδημο, τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ιππώνος Στέφανο, καθώς και τους Πατέρες του Ναού. Στην είσοδο τον περίμενε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Γεώργιος, ο οποίος

(συνέχεια στην 3η σελίδα)

Η Κυριακή της Σταυροπροσκυνησεως και η χειροτονία του νέου Επισκόπου Τζούμπα και Ν. Σουδάν Κωνσταντίνου

Η Κυριακή 7 Απριλίου ήταν μια διπλά χαρμόσυνη ημέρα για την Ελληνορθόδοξη Εκκλησία μας στο Κάιρο. Στον Άγιο Νικόλαο, τον Καθεδρικό Ναό του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας στο Χαμζάουι, η Α.Θ.Μ. ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόδωρος Β' προέστη της Θείας Λειτουργίας της Σταυροπροσκυνησεως, αλλά και της χειροτονίας του νέου Επισκόπου Τζούμπα και Νοτίου Σουδάν Κωνσταντίνου. Στο πλευρό του Μακαριώτατου συλλειτουργήσαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες και οι Θεοφιλέστατοι Επισκοποι: Γερόντας Λεοντοπόλεως Γαβριήλ, Καμπάλας Ιερώνυμος, Ερμουπόλεως Νικόλαος, Μέμφιδος Νικόδημος, Νουβίας Σάββας,

(συνέχεια στην 4η σελίδα)

**«Το βιβλίο που δεν έγραψα»
Η ομιλία του Γιάννη Κοσσένα
στο Σ.Α.Ε.**

Σε μια αίθουσα κατάμεστη από κόσμο εκλεκτό του χώρου της Πολιτικής, της Παιδείας, της Δημοσιογραφίας και της Λογοτεχνίας, συμμαθητών του ομιλητή, στο εντετακτήριο μας, δόθηκε τη Δευτέρα 1η Απριλίου 2024, από τον Γιάννη Κοσσένα η πολύ ενδιαφέρουσα αυτοαναφορική διάλεξη με θέμα **«Το βιβλίο που δεν έγραψα»**.

Ξεχώρισαν με την παρουσία τους οι: Στέφανος Ταμβάκης, επίτιμος πρόεδρος της Κοινότητας Αλεξανδρείας, ο Φίλιππος Κοσσέννας, επίτιμος πρόεδρος του Συνδέσμου Αιγυπτιακών Ελλήνων, ο Κώστας Μιχαηλίδης, πρόεδρος του Συνδέσμου μας και μέλη του Δ.Σ., η Τούλα Πεκλήρη, πρόεδρος των Αποφοίτων Σχολείων Μανσούρας, ο Νικόλαος - Χρήστος Μαρκάτος, πρώην πρύτανης του

(συνέχεια στην 3η σελίδα)

Η ομάδα Τέχνης Πάροδος μάγεψε μικρούς και μεγάλους στα Ελληνικά Σχολεία του Καΐρου

Στην αρχή νομίσαμε ότι ήταν Πρωταπριλιάτικο αστέιο όταν πληροφορηθήκαμε ότι την Δευτέρα 1η Απριλίου η ομάδα τέχνης Πάροδος θα ερχόταν να ρίξει λίγο από την αστερόσκοπή της στα Ελληνικά σχολεία μας στην Ηλιούπολη του Καΐρου. Ο κ. Ηλίας Πίτσικας, ο γνωστός σε όλους μας Αιγυπτίωτης, η ψυχή της «Πάροδος», ήρθε παρέα με το μαγικό του ντέφι του και την αστέρευτη του ικανότητα να συνδέεται με τα παιδιά και τους εφήβους. Είχε μαζί του σε αυτή την σύνδεση με το Κάιρο, δύο ταλαντούχους καλλιτέχνες, οι οποίοι είχαν ξαναπαράσει από τα Ελληνικά μας σχολεία το 2018 και το 2019. Την κα Μαρία Μενεγάκη, ηθοποιό και δασκάλα Γαλλικών και τον κ. Γιάννη

(συνέχεια στη 4η σελίδα)

Το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Αμπετείου Σχολής για τη διετία 2024/2025

Πρόεδρος: Χρήστος Παπαδόπουλος
Αντιπρόεδρος: Αργύρης Πατσαλίδης
Γενικός Γραμματέας: Ιωάννης Κωνσταντίνος Βλάχος
Ταμίας: Αγγελική Σκούμπη
Εφορος Δημοσίων Σχέσεων: Σεβαστή (Βιβιάνα) Καραντινού
Εφορος Εκδηλώσεων: Γιώργος Μακρής
Εφορος Εκδηλώσεων: Γιώργος Διακογιάννης

«Ο Ελληνικός Προσκοπισμός στις όχθες του Νείλου». Παρουσίαση ενός σημαντικού Ιστορικού Λευκώματος

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

στο ελάχιστο μέχρι σήμερα, από την φλόγα και από το πάθος που γεννήθηκε στην καρδιά του Αιγυπτιώτη οραματιστή Μάρκου Λιούφη, όταν μια Κυριακή του Απριλίου του 1911, είδε με τα μάτια του στο Εδιμβούργο της Σκωτίας μια μεγαλειώδη παρέλαση 500 Προσκόπων στο κέντρο της πόλης.

Και έτσι ξεκίνησαν όλα!

Το πολυτελές αυτό Λευκώμα επιμελήθηκαν από κοινού ο Δρ. Χρήστος Σταθόπουλος Πρόεδρος του Ιστορικού Αρχείου του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων και ο κ. Γιάννης Μελαχροinouδης Έφορος Εκπαίδευσης Αποδήμων Προσκόπων και πρώην Αρχηγός των Καϊρινών Προσκόπων.

Προϊόν πολύχρονης και κοπιώδους μελέτης σε ιστορικά αρχεία του χθες και του σήμερα, οι δύο ακάματοι αυτοί Πρόσκοποι κατάφεραν να συνθέσουν με επιτυχία, τις άπειρες ιστορικές ψηφίδες σε Αίγυπτο και Ελλάδα και να δημιουργήσουν ένα βιβλίο, που από την έρευνα που κάναμε για το ρεπορτάζ, αναμένεται να μας εντυπωσιάσει.

Στην παρουσίαση του βιβλίου θα παραστούν υψηλόβαθμα στελέχη του Ελληνικού Προσκοπισμού με προεξάρχοντα τον Γενικό Έφορο του Σώματος Ελλήνων Προσκόπων κ. Σταύρο Δημητρόπουλο, και φυσικά οι δύο συγγραφείς, οι οποίοι θα μας μιλήσουν για όλη την συναρπαστική πορεία του Προσκοπισμού στο Κάιρο. Μάθαμε επίσης, ότι ετοιμάζουν κάποιες πολύ ιδιαίτερες και συναισθηματικά φορτισμένες βραβεύσεις που θα μας συγκινήσουν, ενώ για το τέλος μας επιφυλάσσουν μια λαμπερή, όπως μας είπαν δεξίωση... αντάξια της ιστορίας τους.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΚΑΪΡΟΥ

Ελληνική Κοινότητα Καΐρου	259.13.945 259.33.372 258.84.652 (φαξ)
Ελληνικό Νοσοκομείο Ε.Κ.Κ.	248.22.177 248.22.186 248.22.259 268.36.516 (φαξ)
Μεταφραστικό Ε.Κ.Κ.	27381989 01118641010
Πατριαρχική Επιτροπεία	2510.35.16 2510.67.77 (φαξ)
Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου	27.41.2002
Μετόχι Ιεράς Μονής Σινά	48.28.513
Ελληνική Πρεσβεία	279.55.915 279.50.443 279.51.074 279.63.903 (φαξ)
Κυπριακή Πρεσβεία	27377012/13/14 Προξενικό Τμήμα Τηλ.: 02 27377021
Ελληνικό Προξενείο	2735 5851, 2735 5898 2735 5899, 2735 5868 2735 5869, 2735 5863 2735 5818 (φαξ)

ΕΤΟΣ 26^ο
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 833

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔ. ΚΑΒΑΛΗΣ
Προϊσταμένη Φορέας Νέου Φωτός
ΒΙΛΑΥ ΠΟΛΙΤΗ-ΖΟΥΕ
Αρχισυντάκτης
ΒΑΣΙΛΗΣ Α. ΠΟΥΛΑΡΙΚΑΣ
Καλλιτεχνικός Διευθυντής & Επιμέλεια Εκτύπωσης
Dr. ΑΤΕΦ ΝΑΧΛΑ
ΕΔΡΑ-ΓΡΑΦΕΙΑ
17, Σουλειμάν Ελ Χάλαμπι, Κάιρο
website: ekkairo.org
e-mail: neofos@ekkairo.org

Το "ΝΕΟ ΦΩΣ" διατίθεται ΔΩΡΕΑΝ από τα γραφεία της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου καθώς και από όλα τα Ελληνικά Σωματεία.

Ε.Ν.Ο.Κ. και Ν.Ο.Ε. Η αδελφοποίηση δύο μεγάλων και ιστορικών Ελληνικών Ναυτικών Ομίλων

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Ναυτικός Όμιλος στο επίκεντρο της Ελληνικής, αλλά και της Αιγυπτιακής κοινωνικής ζωής ως σημεία ενός λαμπερού κοσμοπολιτισμού που ξέφευγε κατά πολύ από τον αριθμό των μελών τους. Ο Ε.Ν.Ο.Κ στις όχθες του μαγικού Νείλου και ο Ν.Ο.Ε. στην αγκαλιά του Σαρωνικού κόλπου να ατενίζει την Μεσόγειο, την θάλασσα που ενώνει την κοινή μας μνήμη αλλά και την ιστορική μας περπατησιά στον χώρο και στον χρόνο.

Μασπέρο, δίπλα στη γέφυρα του Κασρ ελ Νιλ. Το 1943 επέστρεψαν στο Pont des Anglais (Γέφυρα των Άγγλων) που αργότερα μετονομάστηκε Κόμπρι ελ Γκαλά. Εκεί παραμένει μέχρι σήμερα. Το 1931 το Σωματείο ήταν εγκατεστημένο σε δύο πλωτά τμήματα. Το μεγαλύτερο περιλάμβανε λεμβαρχείο με εμβαδόν 120 τ.μ. και αποδυτήρια 35 τ.μ. με ιματιοφυλάκια, λουτήρες και φαρμακείο καθώς και κατάστρωμα 60 τ.μ.. Το δεύτερο πλωτό είχε σκεπαστή γέφυρα 110 τ.μ. και στο κάτω επίπεδο υπήρχε γραφείο,

οργανική και απόλυτα εναρμονισμένη σχέση με το φυσικό τοπίο, αλλά και με την μακρά και πανάρχαια χρήση του χώρου, μιας και χρησιμοποιεί τις ναυτικές εγκαταστάσεις που βρισκόταν στο ιστορικό λιμάνι της Μουνιχίας, το μεγάλο και σημαντικό ναύσταθμο της Αρχαίας Αθηναϊκής Δημοκρατίας. Σκαλίζοντας λίγο την ιστορία του Ναυτικού Ομίλου της Ελλάδας ανακαλύψαμε με ανέλπιστα χαρά ότι ο σπόρος της γέννησής του, έπεσε την 1η Νοεμβρίου του 1933 από τα χέρια του Αντώνη

Τα Διοικητικά Συμβούλια των δύο Ελληνικών Ομίλων ήρθαν σε επαφή και από την πρώτη στιγμή η διαφαινόμενη «χημεία» των διοικήσεων τους κάρτισε μια νέα σχέση που αποτυπώθηκε στο ακέραιο με τις υπογραφές της αδελφοποίησης. Ο κ. Γιώργος Ρεκτινόφης από την μεριά του Ελληνικού Ναυτικού Ομίλου Καΐρου, αλλά και ο κ. Γιώργος Προκοπίου από τον Ναυτικό Όμιλο Ελλάδος υπέγραψαν στις αρχές του Μάρτη ένα Μνημόνιο αμοιβαίας συνεργασίας και αλληλοποστήριξης με κεντρικό άξονα την ευόδωση κοινών αθλητικών δράσεων, αλλά και κοινωνικών εκδηλώσεων, καθιστώντας την αδελφοποίηση αυτή ως μια ακόμα γέφυρα μεταξύ των Ελλήνων ανά τον κόσμο. Λίγα λόγια για μια ιστορία που δεν πρέπει να λησμονηθεί

Οπως διαβάζουμε στο πολύ ενδιαφέρον βιβλίο της Αιγυπτιακής συνεργασίας και αλληλοποστήριξης με κεντρικό άξονα την ευόδωση κοινών αθλητικών δράσεων, αλλά και κοινωνικών εκδηλώσεων, καθιστώντας την αδελφοποίηση αυτή ως μια ακόμα γέφυρα μεταξύ των Ελλήνων ανά τον κόσμο. Λίγα λόγια για μια ιστορία που δεν πρέπει να λησμονηθεί

Οπως διαβάζουμε στο πολύ ενδιαφέρον βιβλίο της Αιγυπτιακής συνεργασίας και αλληλοποστήριξης με κεντρικό άξονα την ευόδωση κοινών αθλητικών δράσεων, αλλά και κοινωνικών εκδηλώσεων, καθιστώντας την αδελφοποίηση αυτή ως μια ακόμα γέφυρα μεταξύ των Ελλήνων ανά τον κόσμο. Λίγα λόγια για μια ιστορία που δεν πρέπει να λησμονηθεί

αναγνωστήριο και κυλικείο. Τον Δεκέμβριο του 1934 εγκαταστάθηκαν ιδιόκτητοι νεώσοικοι και βαπτίστηκαν τέσσερις καινούργιες λέμβοι. Στα εγκαίνια παρέστη και ο Πρέσβης Λενδραμής. Ο Μουδρίρης της Γκιζας βάπτισε "δια θραύσεως καμπανίτου οίνου" την τετράκωπο με το όνομα 'Ισις. Τον αγιασμό έκανε ο Ιπτολεμαΐδος Άνθιμος.

Η κοπηλατική κίνηση στο Κάιρο ήταν υπό την επίβλεψη της Ομοσπονδίας Κοπηλατικών Ομίλων Αιγύπτου και περιελάμβανε περιφερειακούς αγώνες σε τρεις γύρους συνήθως και το πρωτάθλημα Καΐρου που διεξάγονταν από την αρχή του χρόνου μέχρι την αρχή του καλοκαιριού. Ενδεικτικό για την ανάπτυξη του αγωνίσματος ήταν ότι στους Παναγυπτίους Αγώνες του 1938 στο Κάιρο συμμετείχαν εκτός του Ε.Ν.Ο.Κ. 17 ακόμα όμιλοι: Club Internazionale Canottieri, Club Nautique Francais, Reale Societa Connotieri "Italia", Club Nautique Suisse, Port Said Rowing Club, Cercle de l'Aviron, British Boat Club, Cercle Nautique, Cairo River Club, Deutscher Sportverein, Sezionne Nautica G.I.L.E., Royal Rowing Club, Αθλητικός Όμιλος της Ακτοφυλακής, Ελληνικός Ναυτικός Όμιλος Αλεξανδρείας, Ελληνικός Ναυτικός Όμιλος Πορτ-Σάντ.

Αρχικά ονομάστηκε «Ναυτικός Όμιλος Αθηνών». Το 1936 ο Όμιλος πήρε την σημερινή του ονομασία και έγινε «Ναυτικός Όμιλος Ελλάδος». Στις 11 Φεβρουαρίου 1940 μετονομάζεται σε «Βασιλικό Ναυτικό Όμιλο Ελλάδος» (Β.Ν.Ο.Ε.) επί Βασιλέως Γεωργίου Β' και διατηρεί αυτή την ονομασία μέχρι το 1973.

Από το 1937 μέχρι σήμερα οι αθλητές του Ναυτικού Ομίλου Ελλάδος έχουν κατακτήσει αναρίθμητα μετάλλια και στους άρτια οργανωμένους χώρους του έχουν διεξαχθεί σημαντικοί διεθνείς ιστιοπλοϊκοί αγώνες με τελευταίο το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Lightning το 2007

Ας ξαναγυρίσουμε όμως στο σήμερα και στην σημαντική αυτή αμοιβαία συμφωνία αδελφοποίησης που αναμφισβήτητα θα δώσει στα χιλιάδες μέλη και των δύο Ομίλων αμέτρητα οφέλη σε κοινωνικό επίπεδο, αλλά θα μας χαρίσει και την χαρά να απολαύσουμε τις κοινές αθλητικές τους δράσεις στην θάλασσα και στο ποτάμι. Ως κατακλείδα αυτού του άρθρου ας στρέψουμε για λίγο την προσοχή μας στα καθ' ημάς, επισημαίνοντας ως οφείλουμε την στήριξη και την καθολική αρωγή της Ελληνικής Κοινότητας του Καΐρου στον Ναυτικό μας Όμιλο, αλλά και σε όλα τα Αιγυπτιακά Σωματεία. Η αγαστή αυτή συνεργασία και η αδιάλειπτη αρωγή, αντανακλά την ανάγκη μιας Παροικίας Ελλήνων για εξωστρέφεια και ανάπτυξη σε όλα τα επίπεδα, ακολουθώντας πιστά τον βηματισμό όλων των Αιγυπτιακών Ελλήνων που μεγαλύτερη γύρη στην μεγαλύτερη ιστορία της Καϊρινής μας Παροικίας.

Ας ξαναγυρίσουμε όμως στο σήμερα και στην σημαντική αυτή αμοιβαία συμφωνία αδελφοποίησης που αναμφισβήτητα θα δώσει στα χιλιάδες μέλη και των δύο Ομίλων αμέτρητα οφέλη σε κοινωνικό επίπεδο, αλλά θα μας χαρίσει και την χαρά να απολαύσουμε τις κοινές αθλητικές τους δράσεις στην θάλασσα και στο ποτάμι. Ως κατακλείδα αυτού του άρθρου ας στρέψουμε για λίγο την προσοχή μας στα καθ' ημάς, επισημαίνοντας ως οφείλουμε την στήριξη και την καθολική αρωγή της Ελληνικής Κοινότητας του Καΐρου στον Ναυτικό μας Όμιλο, αλλά και σε όλα τα Αιγυπτιακά Σωματεία. Η αγαστή αυτή συνεργασία και η αδιάλειπτη αρωγή, αντανακλά την ανάγκη μιας Παροικίας Ελλήνων για εξωστρέφεια και ανάπτυξη σε όλα τα επίπεδα, ακολουθώντας πιστά τον βηματισμό όλων των Αιγυπτιακών Ελλήνων που μεγαλύτερη γύρη στην μεγαλύτερη ιστορία της Καϊρινής μας Παροικίας.

Θεματικά Ενθυμήματα από τα Αιγυπτιακά Αγαθήματα (Αημοσίευμα αρ. 575) Από τη συλλογή: «Τα Βαθυσήμαντα»

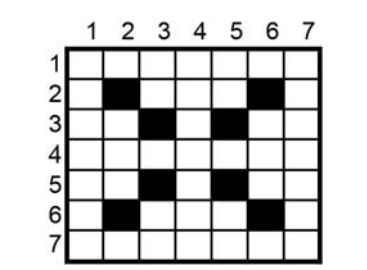
Του Αντροπτή μας η πορεία της βιοπάλης εμπειρία (Αφιέρωμα στην καθηγήτρια Βασιλική Νικητοπούλου)
Ο Θεός ως αυτοαλήθεια είναι κι αυτοζώιας φως φθάνει ως της ψυχής τα μύχια και ξέρει τι είν' αμαρταλός. Έχει βιώσει όλα τα πάθη της ανθρωπότητας σ' όλα τα πλάτη και τα βάθη της πραγματικότητας! Συμβολισμός του Θεοτικού Σπηλαίου (Αφιέρωμα στην οικ. Νικολάου Μπενοβία)

Ο Θεός μας δεν γεννήθηκε τυχαία σ' ένα στάβλο στην πράξη Του υποδύθηκε τον κόσμο μας τον φαύλο. Μήπως δεν είναι ο κόσμος μας των λόγων κύκλος φαύλος; Τον αμαρτιών ο χώρος μας δεν μοιάζει μέγας στάβλος; Όταν στα πάθη οι άνθρωποι τρέφονται και κοπρίζουν και κάποτε οι απάνθρωποι και τον Θεό του βρίσκουν... Στα ισχυρά θαλάσσια ρεύματα Τι ώρα ποιο καράβι πάει κόντρα στο βοριά όταν η ρέση ράβει οράματα βαριά... Ας πάμε όπου αναπαύει τ' όνειρο την καρδιά εκεί όπου ο νους δεν παύει να βλέπει μακριά. Ας δούμε που χαράζει το φως την ανθρωπιά όπου ο έρωτας αράζει χωρίς να φεύγει πια.

Κατά τον φιλόσοφο του Ελληνισμού καθηγητή μου Ι.Ν. Θεοδορακόπουλο (Αφιέρωμα στην Α.Ε. Πρέσβη της Ελλάδος στο Κάιρο κ. Νικόλαο Παπαγεωργίου)

Δεν έχει βέβαια η ποίηση την ακρίβεια της ιστορίας γιατί μέσα στο συγκεκριμένο της έργο, το καλλιτέχνημα, εισδέχεται το απόλυτο νόημα της ζωής, για τούτο είναι η ποίηση κατά πως λέγει ο Αριστοτέλης φιλοσοφικότερη και σπουδαιότερη από την ιστορία! Ο πεζός άνθρωπος παρατρέχει συχνά όχι μόνο τους άλλους, αλλά και τον εαυτό του, παρατρέχει το νόημα της ζωής και γίνεται άβαθος. Ο ποιητής όμως βλέπει την πραγματικότητα και την παρουσιάζει πιο έντονα. Δεν ψευδεται ούτε υπερβάλλει. Από το πως παρουσιάζονται τα πάθη και οι χαρακτηριστές των ανθρώπων μέσα στα δράματα του Σαίξπηρ είναι δυνατόν να καταλάβουμε τι πράγματι είναι η ζωή. Ο πεζός άνθρωπος βλέπει την πραγματικότητα αφηρημένα και σχηματικά, όπως τα παιδιά όταν ζωγραφίζουν αντικείμενα. Η πραγματική όμως ζωγραφική, επειδή είναι ποίηση, εισχωρεί στο βάθος των πραγμάτων, ώστε ο ποιητής δεν παρατρέχει το νόημα και την αξία της ζωής, αλλά το παριστάνει με την τέχνη του βαθύτερα και καθαρότερα απ' ότι φαίνεται στην πραγματικότητα. ΛΑΜΠΡΟΣ ΜΠΕΝΟΒΙΑΣ

ΤΟ ΚΟΥΙΖ ΤΟ Ν.Φ.

Επιμέλεια: Γιάννης Φουρτούνας

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1. Ο μεγαλύτερος υδάτινος όγκος στον πλανήτη. 2. Ούτε εσύ ούτε αυτός στον κάποιος άλλος! 3. Λουλούδια - Ένας εξωγήινος. 4. Πρωτεύουσα αφρικανικής χώρας. 5. Ο αριθμός 11- Μονάδα μέτρησης εκτάσεων γης. 6. Μία μουσική νότα. 7. Μία πόλη της Τουρκίας έτσι όπως την προφέρουν οι ντόπιοι.
ΚΑΘΕΤΑ: 1. Ασθένεια που την παθαίνουν τα αυτιά. 2. Αυτό βγάξει συμπεράσματα. 3. Ομοια φωνήεντα - Ένα διπλό σύμφωνο. 4. Πρόσχαρα, επιθυμητά, ευπρόσδεκτα. 5. Νοσή αλλά όχι εντελώς - Όλα καλά. 6. Προσκαλεί. 7. Απαλλαγή, λύτρωση, απολύτρωση.
Η λύση στο επόμενο Η ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1 ΓΑΡΙΑΣ. 2 ΟΛΑ. 3 ΛΑ-ΑΥ. 4 ΑΣΤΑΚΟΣ. 5 ΝΕ-ΖΤ. 6 ΡΟΖ. 7 ΙΚΕΣΙΕΣ.
ΚΑΘΕΤΑ: 1 ΓΑΛΑΝΟΙ. 2 ΑΣΕ. 3 ΡΟ-ΡΕ. 4 ΙΔΙΑΚΟΣ. 5 ΔΑ - ΖΙ. 6 ΑΟΖ. 7 ΣΟΥΣΤΕΣ.

Η Ελληνική Κοινότητα του Καΐρου και η Φιλόπτωχος Αδελφότητα Ελληνίδων Κυριών τίμησαν τους Ευεργέτες τους

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

οφείλουμε να την επιστημόνουμε. Όλοι οι Ευεργέτες, αλλά και ο κάθε Πάροικος ξεχωριστά θεωρούσαν την Κοινότητα μέρος της ύπαρξής τους και νοιάζονταν προσοπικά για το καλό όχι μόνο το δικό τους, αλλά και του συμπαρόικου.

Οργάνωσαν Σωματεία, όπως: η Φιλόπτωχος, η Μαρία η Αιγυπτία, η Χιακή Αδελφότητα και μέχρι σήμερα βοηθούν ενεργά και αθόρυβα, το γείτονα, τον φίλο, αυτόν που η ζωή του έφερε δυσκολίες και δεν μπορεί μόνος του να ανταπεξέλθει. Και αυτός ο ένας, δεν αισθανόταν, ούτε αισθάνεται μόνος και αδύναμος, αλλά γίνεται δυνατότερος από την φροντίδα και το νοιάξιμο των συνανθρώπων. Πέραν όμως από την βοήθεια της κάθε δύσκολης στιγμής, φωτιζόταν βαθύτερα στην καρδιά του ο σπόρος της αλληλεγγύης και της ιερής υποχρέωσης να προστρέχει αυτόν που δεν έχει, όταν ο ίδιος θα έχει.

Πέραν από την οικονομική στάθμη και το όποιο κοινωνικό επίπεδο του καθενός στην Παροικία, δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι είμαστε ο απόλυτος καθρέφτης του διπλανού μας, που πολλές φορές το παραμορφωτικό μας «εγώ» μας μπερδεύει, κάνοντάς μας να πιστεύουμε το αντίθετο. Και είναι αυτές οι στιγμές, οι μεγάλες, αλλά και οι πολύ σημαντικές μικρές και καθημερινές, που σε αυτόν τον καθρέφτη διακρίνουμε καθαρά τον διπλανό μας και νιώθουμε την ανάγκη να συνδεθούμε. Σε αυτές τις στιγμές ο Ελληνισμός του Καΐρου

μεγαλούργησε και όπου και να κοιτάζουμε γύρω μας βλέπουμε τα σημάδια αυτού του αδάμαστου Κοινοτικού πνεύματος. Μια τέτοια περίοδος όμως, σαν αυτήν που περιγράψαμε παραπάνω ζούμε και σήμερα στο Κάιρο. Μια περίοδος ανάπτυξης και επέκτασης όλων των δομών μιας Κοινότητας Ελλήνων της Διασποράς, που δεν αρκείται αλλά να κεφαλαιοποιεί το ένδοξο παρελθόν της, αλλά σχεδιάζει και ονειρεύεται το δικό της μέλλον οικοδομώντας το με σύνεση και απόλυτη συναίσθηση της ανάγκης της για συνέχισή.

Και σε αυτό το ελπιδοφόρο κλίμα αλληλοπεριχώρησης, οι Ευεργέτες του σήμερα έρχονται να προσφέρουν

στο εδώ και στο τώρα της Ελληνικής Κοινότητας του Καΐρου τον δικό τους πολύτιμο οβολό, δίπλα στην καθημερινή προσφορά του καθενός και όλοι μαζί να γράψουν την επόμενη λαμπρή σελίδα αυτής της μεγάλης Κοινότητας των Ελλήνων της διασποράς.

Μετά το πέρας της επιμνημόσυνης δέησης ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας του Καΐρου κ. Χρήστος Καβαλής πήρε τον λόγο και

ξεχάσει ότι είναι άνθρωπος. Φανταστείτε μας είπε ο κ. Καβαλής να μην είχαμε αυτούς τους ανθρώπους, όλους αυτούς τους Ευεργέτες. Δεν θα είχαμε αυτόν εδώ τον Ναό που είμαστε σήμερα, δεν θα είχαμε την Εκκλησία μας, δεν θα είχαμε το Γηροκομείο μας, δεν θα είχαμε το Νοσοκομείο μας, αλλά και η πατρίδα μας η Ελλάδα δεν θα είχε το Μετσόβιο Πολυτεχνείο, στον Βόλο το Αχιλλοπούλειο Νοσοκομείο,

πράγματα από την ζωή τους, από τον χρόνο με την οικογένειά τους, από την δουλειά τους και συνέβαλαν καθοριστικά για να συνεχίσει αυτή η προσφορά».

Και κλείνοντας τον λόγο του ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας ευχήθηκε να είναι ελαφρύ το χόμα που τους σκεπάζει, θυμίζοντάς μας ότι ο άνθρωπος δεν είναι ένα χημικό κατασκεύασμα, αλλά είναι κυρίως ψυχή, και αυτή λοιπόν η ψυχή μας είπε ο κ. Καβαλής θα πρέπει να μας συνοδεύει πάντα και να μας θυμίζει ότι αυτό που κάνουμε είναι το ελάχιστο που θα μπορούσαμε να κάνουμε για να τιμήσουμε την μνήμη τους. **Αιωνία τους η μνήμη!**

Φόρο τιμής όμως για τους Ευεργέτες απέδωσε στην συνέχεια και ο Πρόεδρος της Χιακής Αδελφότητας κ. Λάμπρος Μπενοβιάς, ο οποίος με ένα εύστοχο τεράστιο του, το οποίο απήγγειλε ο ίδιος, κατάφερε να συγκεντρώσει την προσοχή όλων μας δυναμιτίζοντας το συναίσθημα της στιγμής με τον λυρικό του τρόπο σε αυτό το πανέμορφο Παροικιακό αφιέρωμα.

Η Αντιπρόεδρος της Φιλοπτώχου Αδελφότητος κα Βάσω Γαζή, αλλά και όλα τα μέλη του Συμβουλίου μοίρασαν στην συνέχεια προς όλους ένα κέρασμα από το Φιλανθρωπικό Σωματείο, ενώ στον Πρόσκοπειο μας περίμενε και απολάμασε και το κέρασμα της Ελληνικής Κοινότητας.

Στην ημέρα τιμής και μνήμης παρέστησαν πέραν των αναφερθέντων και η Γενική Γραμματέας της Ελληνικής Κοινότητας κ. Βίλλυ Πολίτη-Ζουέ, ο Κοινοτικός Επίτροπος κ. Στέλιος Χαλκιάς, η Πρόεδρος του Φιλανθρωπικού Σωματείου «Μαρία η Αιγυπτία» κα Ευαγγελία Θηραίου, ο Πρόεδρος του Ορθόδοξου Πατριαρχικού Κέντρου Σούμπρας κ. Γιώργος Ζουμπούλης, η κα Γιάννα Καρδάση Διευθύντρια των Γραφείων της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου, η Διευθύντρια του Ελληνικού Γηροκομείου κα Αγγέλα Χαραλάμποπούλου, ο Διευθυντής της Αχιλλοπουλείου Σχολής κ. Βασίλης Λάγιος.

«Το βιβλίο που δεν έγραψα» Η ομιλία του Γιάννη Κοσσένα στο Σ.Α.Ε.

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, ο Γιώργος Χρονάς, συγγραφέας, ποιητής, εκδότης. Ένα ταξίδι ζωής, εμπειριών και βιωμάτων που δεν αφήνει κάνει εύκολα να διαγραφούν από τη συνείδησή του, αλλά τον στοιχειώνουν να προχωρεί και να δημιουργεί.

Η Μανσούρα, η Αθήνα, η Λιβύη οι τόποι που σηματοδοτούν και συγκινούν για το ξεκίνημα μιας δημιουργικής ζωής. Το Πολυτεχνείο, η εργασία στα μπισκότα, η γλωσσολογία, το πρσόν των Αιγυπτιακών Ελλήνων, και τελευταία τα σχέδια ιδρύσεως του Πανεπιστημίου του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην Αλεξάνδρεια, όλα αυτά σαρκώνουν τα όνειρα και γίνονται πράξεις που εντυπωσιάζουν και γράφουν τη δική τους ιστορία.

Ο Γιάννης Κοσσένας είναι ένας χαρισματικός ομιλητής. Σε παρασύρει ο λόγος του και τον παρασύρει η δύναμη της αξίας να πείθει, έστω κι αν επανερχόταν κι επαναλάμβανε ίδιους ή παραπλήσιους ομόκεντρους θεματικούς κύκλους. Η προσπάθειά του να γίνει πειστικός και με χειρονομίες, με όλη τη γλώσσα του σώματος κερδίζει και ικανοποιεί το κοινό που κυριολεκτικά λαίμαργα ανυπομονούσε ν' ακούσει τη συνέχισή.

Δικαιολογημένη η βράβευσή του από τον πρόεδρο του Συνδέσμου

Κόστα Μιχαηλίδη. Ο ακούρατος Μάκης Κυριακίδης μαγνητοσκόπησε τη βραδιά, και βραβεύτηκε. Ο βετεράνος Τάκης Σφακιανόπουλος είχε την τεχνική επιμέλεια, άνογος όπως πάντα στη θέση του. Ο Στέλιος Κυρίτης απαθανάτισε φωτογραφικά την εκδήλωση. Ήταν οπωσδήποτε μια ξεχωριστή βραδιά στο Σύνδεσμο Αιγυπτιακών Ελλήνων.

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόδωρος στην Γ' στάση των Χαιρετισμών στην Παναγία της Ηλιουπόλεως

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

του ενεχείρισε με ταπεινότητα τα τρία κεριά της προσευχής του.

Οι Αιγύπτιοι Πρόσκοποι παρατεταγμένοι εν τάξει επεφύλαξαν στον Μακαριώτατο μια μοναδική υποδοχή με τους πανηγυρικούς παιάνες να αντηχούν χαρμόσινα στον αέρα, γεμίζοντας με χαμόγελα το πρόσωπο του Πηδάλιουχου του Αλεξανδρινού Θρόνου, αλλά και τις καρδιές όλων των παρισταμένων. Μπαίνοντας στο Ναό η ατμόσφαιρα ήταν μοναδική. Οι Ελληνικοί ύμνοι και η Αραβική τους απόδοση περιπλέκονταν ταιριαστά στα στόματα όλων των πιστών, απογειώνοντας την ένταση της στιγμής. Από το Ιερό Ψαλτήρι αντηχούσε την Ελληνική λαλιά η καλλικέλαδη φωνή του Πρωτοψάλτη της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. Αλέξανδρου Ρηγάκη, και στα Αραβικά του Αρχонта Λαμπαδάριου Τόνυ Ατάλα. Πλάι τους ένα σμάρι πιστών που κρατούσαν αρμονικά τον τόνο και συνέβαλαν τα μέγιστα εν χορώ. Μια ψαλμοδία κοινή, με τα χέρια των πιστών υψωμένα να αποζητούν την σύνδεση με το Θείο και τις καρδιές συντονισμένες στον βηματισμό του Πατριάρχη, που κοιτώντας την Παναγία στα μάτια, της έλεγε με κατάνυξη: **Χαίρε, το άνθος της αφθαρσίας, Χαίρε, το στέφος της εγκρατείας, Χαίρε, Αναστάσεως τύπον εκλάμπουσα, Χαίρε, των Αγγέλων τον βιον εμφανίσοσα.**

Μετά την απόλυση της Θείας Ακολουθίας ο Μακαριώτατος Πατριάρχης μίλησε από καρδιάς για τις γεμάτες συγκίνηση ημέρες που έζησε κοντά στους Αφρικανούς αδελφούς μας. Μοιράστηκε τις εμπειρίες και τις δυσκολίες που συνάντησε στο ταξίδι του, αλλά και την χαρά που ένιωσε όταν εγκαινίασε σχολεία για Αφρικανόπουλα που δεν γνώρισαν την αγκαλιά της μάνας. Έστρεψε επίσης την προσοχή μας και την προσευχή μας στο έγκλημα που συντελείται στην Γάζα και στην μεγάλη αδικία που βιώνουν οι Παλαιστίνιοι. Και τέλος κοιτώντας όλους τους πιστούς βαθιά στα μάτια, τους ευχαρίστησε από καρδιάς για την πίστη τους και για την έμπρακτη αγάπη που δείχνουν στην Εκκλησία τους.

Με έναν ακόμα πρόσκοπικό παιάνα να τον ξεπροβοδίξει, ακολούθησε με τον Μακαριώτατο στην αυλή του Ναού, όπου μας περίμενε το κέρασμα που είχε Κεπιμεληθεί ο Επίτροπος κ. Ζαχαρίας Φουμέλης. Την Ακολουθία τίμησαν με την παρουσία τους μεταξύ άλλων ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Αίγυπτο κ. Νικόλαος Παπαγεωργίου, ο Επιτετραμμένος της Κυπριακής Πρεσβείας κ. Ονούφριος Οικονομίδης, ο Αντιπρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. Μιχάλης Γκρουστέιν, η Πρόεδρος του Φιλανθρωπικού Σωματείου «η Μαρία η Αιγυπτία» κα Ευαγγελία Θηραίου, ο κ. Κλώντ Νακάς Πρόεδρος των Αραβόφωνων Ορθόδοξων, η κα Αρλέτ Μόνσεφ Πρόεδρος του Η.Ο.Σ.

Η Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως και η χειροτονία του νέου Επισκόπου Τζούμπα και Ν. Σουδάν Κωνσταντίνου

(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Πτολεμαΐδος Παντελεήμονας, Πηλουσιού Νάρκισσος, Τζιτζιάς Σίλβεστρος, Γκόγκου Νεκτάριος και Ιπώνος Στέφανος.

Τους ύμνους της ημέρας έψαλε ο Πρωτοψάλτης της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου κ. Αλέξανδρος Ρηγάκης, ο Άρχοντας Λαμπαδάριος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας κ. Τόνυ Ατάλα και ο Ιεροψάλτης της Ιερής Μονής του Αγίου Γεωργίου κ. Ηλίας Σεμιάν.

Μια στάση βιώσαμε στο μέσο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, για να λάβουμε δύναμη ως το τέλος από τον Ζωοποιό Σταυρό, που ως διαχρονικό σύμβολο της πίστεώς μας, ύψωσε με παρησία ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας δείχνοντάς μας με το δικό του βηματικό τον επίπνο και ανηφορικό δρόμο της προσωπικής μας Ανάστασης.

Στη διάρκεια της νηστείας των ημερών, ο καθένας από εμάς που επιλέγει τον επίπνο αυτό δρόμο, επί της ουσίας σταυρώνεται, νεκρώνει εκούσια τα βδελυρά του πάθη, την πίκρα και την αδικία που νιώθει στην καρδιά του και μέσα από την προσευχή και την ταπεινότητα αναστοχάζεται εν κρυπτώ. Με στυλοβάτη της ψυχής του τις Θείες Ακολουθίες οδηγείται από την καθαρή στην Ανάσταση και στο Φως μιας νέας ζωής.

Το βίωμα και το ζωντανό αυτό παράδειγμα μας προσέφερε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Θεόδωρος όταν τον είδαμε να υψώνει τον Τιμίο Σταυρό και να διαγράφει εντός του Ναού μια πλήρη περιφορά έχοντας τα βλέμματα όλων μας καρφωμένα πάνω σε κάθε του βήμα. Οι ψαλμοδίες που τον συνόδευαν, το λαμπερό φως που έμπαινε από τα παράθυρα και η σιωπή όλων μας στο πέραςμά του, έκαναν την μοναδική αυτή στιγμή να χάνει κάθε επίγειά της διάσταση.

Στην εορτή της Σταυροπροσκυνήσεως στον Άγιο Νικόλαο γίναμε όμως κοινωνοί και της χειροτονίας του Επισκόπου Τζούμπα και Νοτίου Σουδάν

Κωνσταντίνου, ενός ακόμα χρυσού κρίκου που προστέθηκε στην αλυσίδα της διαδοχής του Αλεξανδρινού Θρόνου από τα χέρια του Μακαριώτατου Πατριάρχη Θεόδωρου. Στην μεγαλοπρεπή τελετή που όλα τα χέρια των Αρχιερέων ακουμπούσαν με κατανύξη πάνω στον νέο Επίσκοπο, ο οποίος γονυπετής μπροστά από το Ιερό Θυσιαστήριο λάμβανε το Θείο Φως της Αρχιεροσύνης από τον Μακαριώτατο Πατριάρχη. Κατασυγκινημένος ο νέος Επίσκοπος στον Λόγο του προς τον Πατριάρχη μίλησε στα Αγγλικά ευχαριστώντας τον Πανάγαθο Θεό για την ευλογία Του να τον αξιώσει

να ανέλθει στον τρίτο βαθμό της Ιεροσύνης. Ευχαρίστησε επίσης τον Μακαριώτατο και τους Συνοδικούς Αρχιερείς για την εμπιστοσύνη που επέδειξαν στο πρόσωπό του καθώς και τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καμπάλας Κυρό Ιονά, ο οποίος ήταν ένα φωτεινός παραστάτης στα βήματα της Ιερατικής του πορείας. «Μακαριώτατε, όπως γνωρίζετε το Νότιο Σουδάν είναι ένα από τα δέκα πιο επικίνδυνα μέρη του κόσμου, αφού μαστίζεται από συνεχείς πολέμους και πολιτική αστάθεια. Ζητώ με ταπεινότητα τις προσευχές σας και την υποστήριξή σας σε αυτόν τον δύσκολο δρόμο μου.» Ο Μακαριώτατος στην αντιφώνησή

του μίλησε με τρυφερότητα για τον νέο Επίσκοπο λέγοντας: «Αγαπητέ μου Κωνσταντίνε, χαίρομαι πάρα πολύ που με την σημερινή χειροτονία, την έκκτη, ολοκληρώνονται οι χειροτονίες των νέων Επισκόπων που με το έλεος του Θεού, αλλά και του Παναγίου Πνεύματος και με την ψήφο των Αγίων Αρχιερέων φτάσαμε στην σημερινή ημέρα. Θέλω Κωνσταντίνε μου, να γυρίσω αρκετά χρόνια πίσω όταν σε πρωτογνώρισα στην Βόρεια Ουγκάντα και σε χειροθέτησα σε Αρχιμανδρίτη με την παράκληση του αδελφού μας του Ιονά. Εκτίμησα τον ωραίο σου χαρακτήρα, τον γεμάτο σοβαρότητα και ευλάβεια. Το όνομα

που φέρεις Κωνσταντίνε μου, είναι από τον μεγάλο θεόστεπτο Βασιλέα που μαζί με την Αγία του μητέρα την Ελένη, μας προσέφεραν τον Τιμίο Σταυρό».

Μετά την μεγαλοπρεπή χειροτονία και την ύψωση του Τιμίου Σταυρού οδηγηθήκαμε όλοι στην Αίθουσα του Θρόνου όπου απολαύσαμε το κέρασμα για το καλό της ημέρας και ευχηθήκαμε στον νέο Επίσκοπο τα καλύτερα για το δύσκολο του έργο. Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας του προσέφερε ως δώρο το πρώτο του εγκόλπιό και μια ράβδο για να βαδίζει σταθερά, όπως είπε, στον τραχύ δρόμο της Αρχιεροσύνης που διάλεξε.

Την λαμπερή εορταστική ημέρα τίμησαν με την παρουσία τους ο Σύμβουλος της Πρεσβείας μας στην Αίγυπτο κ. Αθανάσιος Λεούσης, ο ΑΚ.ΑΜ της Ελλάδος στην Αίγυπτο Πλοίαρχος κ. Μιχάλης Τσιλιγκάκης, ο Επιτετραμμένος της Κυπριακής Πρεσβείας κ. Ονούφριος Οικονομίδης, ο Ακόλουθος Άμυνας της Κυπριακής Δημοκρατίας Συνταγματάρχης Μηχανικού κ. Κωνσταντίνος Χατζηκοστής, η Πρόεδρος της Ελλάδας στο Κάιρο κ. Όλγα Τζορτζάτου.

Την Ελληνική Κοινότητα Καΐρου εκπροσώπησε η Γενική Γραμματέας κα Βίλλυ Πολίτη Ζουέ, ενώ τα Αιγυπτιώτικα Σωματεία εκπροσώπησαν η κα Βάσω Γαλή Αντιπρόεδρος της Φιλοπτώχου Αδελφότητας Ελληνίδων Κυριών Καΐρου, ο Πρόεδρος της Χιακής Αδελφότητας «Ο Όμηρος» κ. Λάμπρος Μπενωβιάς.

Οι Αραβόφωνοι της Εκκλησίας των Αρχαγγέλων του Ντάχερ έδωσαν επίσης το παρόν με τον Πρόεδρό τους κ. Σάλεμ Κασίς, τον κ. Κλόντ Νακάς Πρόεδρο των Αραβόφωνων Ορθόδοξων, την κα. Αρλέτ Μόνσεφ Πρόεδρο του Η.Ο.Σ και πλήθος πιστών από όλο το Ορθόδοξο Ελληνοόφωνο και Αραβόφωνο ποίμιο των Εκκλησιών του Καΐρου. Αξίζει τέλος να σημειωθεί ότι την τελετή μετέδιδε ζωντανά ο «Φάρος της Ομογένειας».

Η ομάδα Τέχνης Πάροδος μάγεψε μικρούς και μεγάλους στα Ελληνικά Σχολεία του Καΐρου

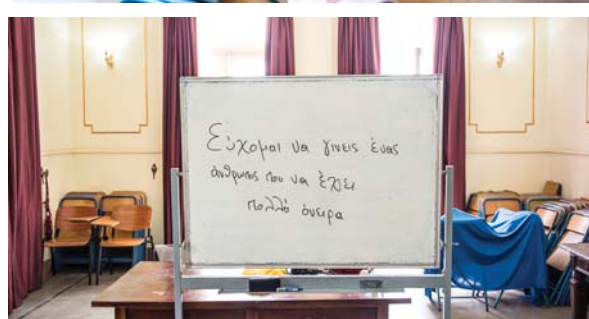
(συνέχεια από την 1^η σελίδα)

Μπρουκλόγιαννη, ο οποίος, όπως μας τον παρουσίασε μια δόση χιούμορ ο κ. Πίτσικας ασχολείται με το Θέατρο και τις οπτικοακουστικές δημιουργίες και στον ελεύθερο του χρόνο είναι και υποψήφιος Διδάκτωρ του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Το μαγικό και γνώριμο σε όλους μας κόκκινο ντέφι του κ. Πίτσικα άρχισε να χτυπά και η ψυχαγωγική παράσταση ξεκίνησε με τους μικρούς μπόμπιρες του Νηπιαγωγείου και του Δημοτικού από τις μικρές τάξεις να ανεβαίνουν στο «καράβι» της φαντασίας και να χάνονται μέσα στην ζωηρή και πολύχρωμη δίνη της. Πότε επιβιβάζονταν σε ένα αυτοκίνητο και φορούσαν ζώνη και πότε το ίδιο μαζί με ένα χτύπημα από το μαγικό τύμπανο γινόταν άλογο, το οποίο διψούσε και πεινούσε και έπρεπε να το πάνε στην λίμνη που βρισκόταν στο πάτωμα με την μορφή ενός μπλε υφάσματος.

Τώρα βέβαια αν σας πούμε ότι όλα αυτά που περιγράφουμε υπήρχαν στην κυριολεξία, μάλλον θα μας περάσετε για τρελούς, αλλά αν κοιτάξετε στις εικόνες τα μάτια των παιδιών θα καταλάβετε ότι όχι μόνο υπήρχαν στην πραγματικότητα, αλλά τα παιδιά μπορούσαν να μας τα περιγράψουν με το νι και με το σίγμα, όπως έκαναν αμέτρητες φορές, που το απαιτούσε το σενάριο της χαρούμενης ημέρας.

Για αυτή την φορά οι καλλιτέχνες της «Παρόδου» έπαιξαν με τα παιδιά μέσα από τις σελίδες ενός

ενδιαφέροντος και άκρως επιδραστικό παιδικό βιβλίο, που φέρανε μαζί τους από την Ελλάδα. Μιλούσε για την φαντασία και το είχε γράψει και ε ι κ ο ν ο γ ρ α φ ή σ ε ι καταπληκτικά η **Κατερίνα Κρις**. Τα παιδιά του Δημοτικού κ ε φ ρ ά σ α ν ε και περιγράφανε με τον δικό τους μοναδικό τρόπο και με ακρίβεια χιλιοστού, τους φανταστικούς κόσμους που μπαίνουν με ευκολία μέσα

από τα παιχνίδια τους και χάρηκαν στην κυριολεξία όταν ένιωσαν τους ταλαντούχους καλλιτέχνες της «Παρόδου» ως τους εμπνευστικούς συμμάχους τους στον πολλές φορές αφιλόξενο κόσμο που ζούμε με τους μεγάλους. Τι κρίμα που θα φύγετε, είπε η μικρή **Αναστασία** στην **κα Μαρία Μενεγάκη**. Να ξανάρθετε είπε ο **Παντελής** με το ηργαίο του χαμόγελο στον **κ. Ηλία Πίτσικα**. Και με αυτό το γλυκό και τρυφερό «...θα ξανάρθουμε» οι τρεις καλλιτέχνες της σημαντικής αυτής ομάδας

«Παρόδου» ως τους εμπνευστικούς συμμάχους τους στον πολλές φορές αφιλόξενο κόσμο που ζούμε με τους μεγάλους. Τι κρίμα που θα φύγετε, είπε η μικρή **Αναστασία** στην **κα Μαρία Μενεγάκη**. Να ξανάρθετε είπε ο **Παντελής** με το ηργαίο του χαμόγελο στον **κ. Ηλία Πίτσικα**. Και με αυτό το γλυκό και τρυφερό «...θα ξανάρθουμε» οι τρεις καλλιτέχνες της σημαντικής αυτής ομάδας

τέχνης ανέβηκαν με ανυπομονησία τα μαρμάρια σκαλοπάτια του **Σπετσεροπούλειου** για να συναντήσουν με χαρά τους μαθητές της Αμπετείου Ελληνικής Σχολής του Καΐρου.

Διαφορετικό το κλίμα στην Αμπετείο. Άλλοι οι κώδικες επικιωνίας, άλλα τα ενδιαφέροντα και άλλες οι προτεραιότητες και οι ανησυχίες των εφήβων μαθητών του Γυμνασίου και του Λυκείου. Μέσα όμως από δύο πολύ ενδιαφέροντα θεατρικά μονόπρακτα που έγραψαν η **Μαρία Παπαγιάννη** και ο **Γιώργος Παναγιωτάκης**, οι δύο ηθοποιοί στήσανε στο κέντρο της αίθουσας μια σύντομη παράσταση και μίλησαν στην καρδιά των παιδιών για τα όνειρα τους, για το μέλλον, αλλά και για την ευτυχία και που θα πρέπει να την αναζητήσουν για να μην ξεοδέσουν άσκοπα τα χρόνια τους στις φανταχτερές της απομιμήσεις.

Στη συνέχεια τους έδειξαν και ένα ολιγόλεπτο βίντεο που δημιούργησαν με την καθοδήγηση του **κ. Μπρουκλόγιαννη** και την ενεργή συμμετοχή όλων των συμμαθητών τους από την Αλεξάνδρεια που ήταν και ο προηγούμενος σταθμός της «Παρόδου».

Με το τελευταίο κουδούνι της Αμπετείου αργά το μεσημέρι, οι μαθητές και οι καθηγητές των Ελληνικών μας Σχολών αποχαιρέτησαν τους τρεις καλλιτέχνες δίνοντας ένα ακόμα ραντεβού στο μέλλον που ελπίζουμε να είναι όχι και πολύ μακρινό.